

УДК 351:[332.1:330]

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ

Мельникова Катерина Валеріївна, к.е.н., доцент, доцент кафедри економіки, організації та планування діяльності підприємства Харківського національного економічного університету ім. Семена Кузнеця.

В умовах глобальної конкуренції на світових ринках переваги мають країни, у яких розвинена інфраструктура розробки та реалізації інновацій та ті, хто ефективно проводить інноваційну діяльність.

Розвинена інноваційна інфраструктура обумовлює темпи розвитку економіки країни і як наслідок, зростання добробуту населення.

Під інноваційною інфраструктурою розуміється сукупність взаємопов'язаних, взаємодоповнюючих систем і відповідних їм організаційних підсистем, необхідних для ефективного здійснення інноваційної діяльності та реалізації інновацій.

До складу інфраструктури входять інноваційно-технологічні центри, технологічні інкубатори, технопарки, навчально-ділові центри, венчурні компанії та інші спеціалізовані організації.

На практиці виділяють наступні елементи інноваційної інфраструктури:

- 1) технологічна інфраструктура, яка створює умови для доступу підприємств до виробничих ресурсів (технопарки, інноваційно-технологічні центри);
- 2) інформаційна інфраструктура, яка забезпечує доступ до інформації про інновації (центри науково-технічної інформації, регіональні інформаційні мережі, Інтернет ресурси);
- 3) фінансова інфраструктура, до якої входять структури, що забезпечують доступ інноваційних підприємств до фінансових ресурсів;
- 4) збутова інфраструктура, яка забезпечує просування і збут інноваційної продукції;
- 5) центри колективного користування виробничим обладнанням;

б) консалтингова інфраструктура, яка надає консультаційні послуги та обмін досвідом в області інновацій;

7) підготовки кадрів, яка забезпечує збалансовану підготовку кадрів по всіх напрямках інноваційної діяльності.

Для ефективного здійснення структурних перетворень в інноваційній сфері економіки, насамперед, необхідно забезпечити комплекс інвестиційних, кадрових, фінансових, технічних заходів.

Інноваційний процес охоплює науково-технічну, проектно-виробничу діяльність, підприємництво, що у свою чергу, вимагає від інноваційної інфраструктури організаційного, науково-технічного та кадрового забезпечення.

Узагальнюючи, можливо виділити наступні принципи формування інноваційної інфраструктури:

конструктивності, що забезпечує орієнтацію інноваційної інфраструктури на кінцевий результат, наявність зворотного зв'язку й замкнуту систему управління інноваціями;

науковості, що забезпечує високий рівень науково-технічного потенціалу;

універсальності, що дозволяє реалізацію та обслуговування інноваційних проектів у будь-якій галузі економіки;

інтеграції, що забезпечує об'єднання окремих структур та організацій в єдину систему;

гнучкості, що забезпечує адаптацію інноваційної інфраструктури до вимог ринку;

автоматизації, що забезпечує прискорення реалізації інноваційного процесу;

доступності, як для малих, так і для великих підприємств;

розподілу, який забезпечує розміщення і доступ у всіх регіонах;

кадрової забезпеченості, вдосконалення і оновлення персоналу, задіяного в інноваційній інфраструктурі;

фінансової забезпеченості, наявністю доступних джерел фінансування інноваційних проектів;

інформаційної забезпеченості, наявністю баз даних про інновації та інноваційні процеси.

Одним з найважливіших напрямків формування інноваційної інфраструктури має бути формування інноваційних центрів, позабюджетних і бюджетних фондів, які мають підтримувати діяльність наукових інноваційних підприємств і сприяти просуванню на ринок готової науково-технічної продукції.

Таким чином, підвищення конкурентоспроможності української промисловості можливо тільки через розвиток стимулювання інноваційної діяльності, а для цього необхідним є створення розвиненої інноваційної інфраструктури, яка відповідає сучасним вимогам.

Литература:

1. Елисеев Ю., Киреев С., Соколов В. Инфраструктура инновационного развития наукоемкого промышленного предприятия // Менеджмент инноваций. 2008. № 2. С. 120-127.
2. Жариков В.В., Лыжникова М.А. Организация инновационных форм хозяйствования в научно-производственной сфере России / Организатор производства, №1, Москва: Экономика и финансы, 2013. С.72-75.
3. Инновационный менеджмент: Учебник / Под ред. проф. проф. В.Я. Горфинкеля, проф. Б.Н. Чернышева – 2-е изд., перераб. и доп. – М.: Вузовский учебник, 2008. – 464 с.
4. Рахмеева И. И. Факторы создания и развития инновационной инфраструктуры региона Режим доступа: http://ars-administrandi.com/article/Rahmееva_2013_2.pdf
5. Шепелев Г.В. Проблемы развития инновационной инфраструктуры. Режим доступа: http://regions.extech.ru/left_menu/shepelev.php